

అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు గురువు నిన్ను విడిచిపెట్టడు. రేపు ఏమిజరుగుతుందో చెప్పతారు అనుకోండి, రాబోయే జన్మలో ఎక్కడ ఉంటారో చెప్పగలిగే శక్తి మీకు ఉంది అనుకోండి కాని మీకు శాంతి లేకపోతే వాటివలన ఏమీ ప్రయోజనం లేదు. శాంతి లేనివాడికి సుఖం లేదు. దేవుడు ఉన్నాడో, లేడో మనకు తెలియదు, దేహం, మనస్సు మనకు తెలుస్తోంది. ఈ దేహాన్ని, మనస్సును దేవుడు చెప్పినట్లు మలచుకో. అప్పుడు దేవుడు తెలియబడతాడు. వివేకవంతుడిగా జీవించే వాడికి ఎప్పటికప్పుడు మనస్సు బేలెన్స్ చేసుకొంటూ జీవించే వాడికి హృదయంలో ఉన్న జ్ఞానగంగ అందుతుంది. గురువు అనుగ్రహం లేదు అని అనుకోవద్దు. అది ఎప్పుడూ ఉంది కాని అది మీకు తెలియటం లేదు. ఆ తెలిసే రోజు వస్తుంది. గురువు యందు భక్తి కలిగినప్పుడు శరణాగతి భావన కలిగినప్పుడు, ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే అనే స్థిరమైన భావన మీకు కలిగినప్పుడు గురువు అనుగ్రహం మీకు తెలుస్తుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, గుమ్మంపాడు, 3-5-2000

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఏపని ఎప్పుడు జరగాలో అప్పుడు జరుగుతూ ఉంటుంది. మనం కంగారుపడినంత మాత్రం చేత తొందరగా జరుగదు. మనం భౌతికంగా అయినా, అధ్యాత్మికంగా అయినా అభివృద్ధి పొందటానికి కొంతటైము పడుతుంది. మన చేతిలో ఉన్నది కృషి. ఆ కృషి తాలుక ఫలం ఎప్పుడు రావాలన్నది ఈశ్వరుడి నిర్ణయం ప్రకారం జరుగుతుంది. అందువలన మన చేతిలో ఉన్న పనిని శ్రద్ధగా చేయాలి. ఫలితం కోసం ఎదురు చూడకూడదు. ఒక సంపన్నురాలు భగవాన్ దగ్గరకు వచ్చారు. మీ సన్నిధి వలననే శాంతి కలుగజేస్తారని విన్నాను. ఇది వరకు ఒకసారి మీ దగ్గరకు వచ్చాను కాని మీ దగ్గర ఎక్కువ కాలం ఉండలేకపోయాను, దర్శనం చేసుకొని వెళ్ళిపోయాను. మా ఇరుగుపొరుగు వారు సత్కాన్యైషకులు కాదు, సత్కాన్ని తెలుసుకొందామని ధ్యాస వారికి లేదు, సాధనలో సహకరించే మనుషులు కాదు. అందరూ నేను, నేను అంటున్నారు ఈ నేనులు అన్నీ దొంగనేనులు అని మీరు చెపుతున్నారు. నిజమైననేను హృదయంలో ఉంది అని చెపుతున్నారు. అంతలోతులలోనికి వెళ్ళే వైరాగ్యం నాకు లేదు. వైరాగ్యం లేకపోతే అంతలోతులలోనికి వెళ్ళలేము కదా. ఏదో కొద్ది రోజులు ఇక్కడ ఉండాలి అని వచ్చాను. ఈ కొద్ది రోజులలో మీరు మమ్మల్ని అనుగ్రహించండి అని అడగటం న్యాయంకాదు, కాని

అడగకుండా ఉండలేకపోతున్నాను. బాహ్యంగా నాకు ఏమీ లోటులేదు. డబ్బు ఉంది, తెలివి ఉంది. ఇవి అన్నీ ఉన్నా నేను శాంతిగా ఉన్నాను, నాలో వెలితి లేదు అని చెప్పటానికి మీ దగ్గర నాకు నోరు రావటంలేదు. నేను శాంతిగా లేకుండా శాంతిగా ఉన్నాను అని చెబుతాను అనుకోండి నన్ను నేను మోసం చేసుకొన్నట్లు అవుతుంది. హృదయంలో శాంతి ఉంది. అక్కడకు వెళితేనే గాని శాంతి దొరకదు అని మీరు చెబుతున్నారు. బహుశా నేను ఇంకా హృదయంలోనికి వెళ్ళలేదేమో? అందువలన శాంతి నాకు దొరకటంలేదు. హృదయంలో శాంతి ఉంది, మనస్సును తీసుకొని వెళ్ళి హృదయానికి స్వాధీనం చేయమని మీరు చెబుతున్నారు. మనస్సులో స్వార్థం ఉంటే హృదయానికి స్వాధీనం అవ్వదు అని చెబుతున్నారు. మేము పూర్తిగా స్వార్థం విడిచిపెట్టాము అని చెప్పలేను అలాగని స్వార్థపరులము అని చెప్పలేము. అటు ఇటు కాకుండా ఉన్నాము. మేము ఆడవాళ్ళము పెద్ద పెద్ద సాధనలు చేయలేము, ఏదోసామాన్యంగా చేయగలము. నాలో అశాంతి పోవాలంటే ఈ దొంగనేను పోతేగాని అశాంతి పోదు అని మీరు చెబుతున్నారు. ఈ దొంగనేను మీ అనుగ్రహం వలన పోతుందిగాని నా తెలివితేటల వలన పోదు. అందువలన మీరు నా పట్ల దయచూపించి ఈ అశాంతిని పోగొట్టాలి. మా మిథ్యానేను మీరు కాదు. మాలో ఉన్న నిజమైన నేనే మీరు మాలోపల మీరు ఉన్నారు కాబట్టి మా అశాంతిని పోగొట్టగల సమర్థులు మీరు. అందువలన మా అశాంతిని పోగొడతారని ఆశించి ఇక్కడకు వచ్చాను. అందువలన మీరు నన్ను ఆశీర్వదించండి అని సంపన్నురాలు భగవాన్ ను అడుగుతున్నారు. మీ ఆశీస్సులు అందిస్తే గాని నాలోని అశాంతి పోదు. అయితే మీ ఆశీస్సులు అందుకోవడానికి తగిన అర్హత ఉంది అని నేను చెప్పలేను. నీకు అర్హతలేదు యోగ్యతలేదు అని మీరు అనవద్దు. అర్హత, యోగ్యత కలుగజేసి నాలోని అశాంతిని తొలగించండి అని అడుగుతున్నారు. మిథ్యానేను పోతేగాని అశాంతి పోదు అంటున్నారు అందుచేత మిథ్యానేనును తొలగించుకొనే శక్తిని మీరే ఇవ్వాలి గాని కేవలము నేను సాధన చేసి పోగొట్టుకొనే శక్తి నాకు లేదు అని భగవాన్ ను అడుగుతున్నారు. భగవాన్ ఏమీ చెబుతున్నారు అంటే నీకు భక్తి ఉంది, వివేకం ఉంది. నీ భక్తి నిన్ను ఇక్కడకు తీసుకొని వచ్చింది. నేను నిన్ను ఉద్దరిస్తాను అని భగవాన్ చెప్పటంలేదు. ఏ భక్తి అయితే నిన్ను ఇక్కడకు తీసుకొని వచ్చిందో, ఏ వివేకం అయితేనిన్ను ఇక్కడకు తీసుకొని వచ్చిందో భక్తి, ఆ వివేకమే నిన్ను బాగుచేస్తుంది, నీ అశాంతిని పోగొడుతుంది. ప్రత్యేకంగా నేనుచేసేది ఏమీ లేదు. నీ వివేకమే, నీ శ్రద్ధే, నీ తపనే నీ అశాంతిని పోగొడుతుంది అంటున్నారు భగవాన్. భక్తి అంటే భగవంతునితో మానసిక అనుబంధం కలిగి ఉండటం ఒకటి జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. మీరు నిరంతరము భగవంతునితో అనుబంధం పెట్టుకోండి.

మీలో కోటిజన్తులకు సరిపడదోషములు ఉన్నా అవి అన్నీ కాలి బూడిద అయిపోతాయి. దొంగనేనును తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టి ఈశ్వరుని పట్ల భక్తి కలిగి ఉన్నాము అనుకోండి పొందవలసిన వస్తువును పొందుతాము.

పూర్వజన్తులు మనకు జ్ఞాపకం లేవు. కాని పూర్వజన్తులలో మనం చేసిన పనులు మనలో వాసనలుగా ఉన్నాయి. అవి పోవటానికి మనం సాధనలుచేస్తాము. నీవు పెద్దపెద్ద సాధనలు చేయనక్కరలేదు నిరంతరము ఈశ్వరునిపట్ల భక్తి కలిగి ఉండు. అప్పుడు నీ మనస్సు బాగుపడుతుంది. బాగుపడిన మనస్సుకు అంతర్దృష్టి కలుగుతుంది. ఎప్పుడైతే మనస్సుకు అంతర్దృష్టి కలిగిందో అప్పుడు మనస్సు వెళ్ళి హృదయంలో లయమవుతుంది. అప్పుడు అక్కడ ఉన్న వస్తువు నీకు వ్యక్తమవుతుంది. దాని స్వరూపమే శాంతి, దాని స్వరూపమే ఆనందము దాని స్వరూపమే ఉండటం. అది తెలుసుకొన్నాక మనిషికి స్వేచ్ఛ కలుగుతుంది. మనం మనోపరిధిని దాటి వెళ్ళాలి. మనిషిని పీడించేది మనస్సు ఆ మనస్సును బాగుచేసుకోవాలి. మనస్సు బాగుపడాలంటే నిరంతరము ఈశ్వరుని చింతించటం వలన మనస్సు పరిశుద్ధమవుతుంది. నాకు శాంతి కావాలి, శాంతి ఎలా లభ్యమవుతుందో నాకు తెలియటంలేదు. నాపట్ల దయచూపించి శాంతిని పొందే మార్గం చూపించండి అని అమ్మగారు భగవాన్ ను అడుగుతున్నారు. శరణాగతి వలన లోపల శాంతి నీకు దొరుకుతుంది. భగవంతుని ఆజ్ఞలేకుండా ఏమీ జరుగదు. భగవంతుని సంకల్పాన్ని నీ సంకల్పంచేసుకొంటే, భగవంతుని ఇష్టాన్ని నీ ఇష్టం చేసుకొంటే నీకు శాంతి దొరుకుతుంది. నీవు భగవంతునికి వేరుగా లేవు. కాని ఈ దొంగనేను భగవంతుని కంటే నీవువేరుగా ఉన్నావనే భావనను కలుగజేస్తోంది. నీవు భగవంతుడి కంటేవేరుగా ఉన్నావని ఏదైతే చెబుతోందో దానిని నీ వివేకంతో తొలగించుకొంటే ఎక్కడో రాళ్ళలో, రప్పలలో, గుడులలోవెతుకుచున్నదేవుడు నీ హృదయంలోనే దర్శనం ఇస్తాడు. అప్పుడు అమ్మా నీకు శాంతి దొరుకుతుంది అని భగవాన్ చెబుతున్నారు. మిథ్యానేను యొక్క మూలం నీ హృదయంలో ఉంది. దానిని అక్కడకు తీసుకొని వెళ్ళగలిగితే నీకు మోక్షస్థితి కలుగుతుంది. పరమశాంతి దొరకటం కోసం నీవు శరీరం చనిపోయే వరకు ఆగనక్కరలేదు, శరీరం ఉండగానే నీకు శాంతి దొరుకుతుంది. నీకు సహజంగానే భక్తి, వినయం, తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష ఉంది. ఆకాంక్షే తెలుసుకొనేటట్లు చేస్తుంది.

భక్తులకు ఉండవలసిన లక్షణాలు అన్నీ నాకు ఉన్నాయా అని అమ్మగారు భగవాన్ ను అడుగుతున్నారు. దానికి భగవాన్ ఏమీ చెబుతున్నారు అంటే ఎవరైనా ప్రయత్నం చేస్తే భక్తులు అవ్వవచ్చు, టైముపడుతుంది. సహనంతో ప్రయత్నం చేస్తే భక్తి కలుగుతుంది.

మోక్ష స్థితిని నీ భక్తి నీకు సంపాదించి పెడుతుంది. ఒకేసారి పూర్ణస్థితి రాదు. కొంచెం కొంచెం ప్రయత్నం చేయగా పూర్ణస్థితి కలుగుతుంది. ప్రయత్నం మానకూడదు. మనం బాగుపడాలంటే ఇతరులనుతిట్టటం మానివేసి మన మనస్సును మనం తిట్టుకోవాలి. మన మనస్సును మనం నిందించుకొంటే మనం బాగుపడతాము.

నీలో బలహీనతలు తెలుసుకొని వాటిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. నిన్ను నీవు విమర్శించుకో. ఏ క్షణంలో ఏది వస్తే అది ఈశ్వరసంకల్పంగా దానిని అంగీకరించు. అప్పుడు నీకు భక్తి కలుగుతుంది. భగవంతుడు ఇలా చేసాడు ఏమిటి అని అనుకోవద్దు. నీ జీవితాన్ని ఎలా మలుపు తిప్పాలో భగవంతుడికి తెలుసు. అందువలన భగవంతుడి సంకల్పాన్ని అంగీకరించు, గౌరవించు. నీదగ్గర డబ్బు ఉంది అనుకో బజారుకు వెళ్లి వస్తువులు ఎంతసేపు కొనుక్కొంటావు అలాగే భక్తికి సంబంధించిన సామాగ్రి అంతా సంపాదించుకొంటే భక్తి కొన్నిక్షణాలలో వచ్చేస్తుంది. నేను గృహస్థాశ్రమంలో ఉన్నాను. గృహస్థాశ్రమంలో నా పని నేను చేసుకొంటూ భక్తిని పెంచుకొనే మార్గం చెప్పండి అని అడుగుతున్నారు. గృహస్థాశ్రమం భక్తికి, జ్ఞానానికి అడ్డుకాదు. నీవు ఏ ఆశ్రమంలో ఉన్నా ఈ దేహం నీవు కాదు, ఈ దొంగనేను నీవు కాదు. వీటిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు. నీలోపల చైతన్యం ఉంది. అది శుద్ధంగా ఉంది. అంత శుద్ధంగా ఉండటానికి ప్రయత్నించు. నీవు గృహస్థాశ్రమంలో ఉన్నా ఇబ్బంది లేదు. నీ మనస్సు నిర్మలంగా ఉండాలి, శుద్ధంగా ఉండాలి. పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేకపోయినా శాంతిని పోగొట్టుకోవద్దు. భక్తులు కానివారు పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉంటే ఒకలాగ పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేకపోతే మరొకరకంగా ఉంటారు. భక్తులు కాని వారు ఎలా ఉన్నారో నీవు కూడా అలాగ ఉంటే నీకు భక్తి ఎలా కలుగుతుంది.

తినటానికి తిండిలేనప్పుడు మాకు ఇతరుల గొడవ ఎందుకు పొట్ట వెళ్ళిపోతే చాలు అనుకొంటాడు. పొట్టకు సరిపడ అందింది అనుకోండి అప్పుడు పదిమంది మీద పెత్తనం చేయాలనిపిస్తుంది. మాయ అంతా మనస్సులో ఉంది. అజ్ఞానం అంతా మనస్సులో ఉంది, చీకటి అంతా మనస్సులో ఉంది. ఆ మనస్సు పోతే గాని ఎవడూ జ్ఞాని కాలేడు. ఈ శరీరమే నేను అని అనుకొంటున్నాను. కాని మీరు ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నీవు శరీరము కాదు, నీవు చైతన్యమే అని చెపుతున్నారు. నేను చైతన్యమును అనుకొంటూ గృహస్థాశ్రమంలో ఉండటం సాధ్యమవుతుందా అని అడుగుతున్నారు. నీవు అనుకొన్నా, అనుకోకపోయినా నీవు చైతన్యమే. ఉన్నది ఒక్కటే వస్తువు అది తప్ప ఏమీలేదు. మిగతావి అన్నీ బొమ్మలు, నీడలు. నీ దేహాభిమానం మిగతావి ఉన్నట్లు అనిపింపజేస్తోంది. ఉన్నది ఒక్కటే వస్తువు.

ఆ వస్తువే నీవు అని నీకు తెలియకపోయినా అదే నువ్వు. అందులో సందేహం లేదు. దేహాభిమానం వలన అన్నీ ఉన్నట్లు నీకు అనిపిస్తోంది. దేహాభిమానంపోతే ఏమీలేదు. దేహబుద్ధి నశించిన వెంటనే నీకు ఆత్మబుద్ధి కలుగుతుంది. అప్పుడు పొందేది ఏదో నీవు పొందుతావు. నీవు నిర్మలంగా ఉండు, నీ చేతిలో ఉన్న పనిని శ్రద్ధగా చెయ్యి ఫలితం కోసం ఎదురు చూడకు, వచ్చేది ఏదో వస్తుంది రానిది ఏదో రాదు. మనలో అహంభావన పెరగటానికి మిథ్యానేను చుట్టూ తిరిగే తలంపులు, మనం స్వార్థంతో చేసే పనులు ఇవి రెండూ కారణం. బాగా ధనవంతులు అయి ఉండి ఆ ధనం ఎంతోకొంత సమాజమునకు ఉపయోగపడకపోతే వారు జీవించి ఉన్నా చనిపోయిన వారితో సమానము అని వివేకానంద చెప్పాడు. ఇంట్లో చేసుకొనే పనికి, జ్ఞానానికి విరోధం లేదు. ఇంట్లో పనిచేసుకోవటం వలన జ్ఞానం రావటం ఆగిపోదు. అయితే భగవాన్ ఒక మాట చెప్పారు గృహస్థాశ్రమాన్ని మనస్సులో విడిచి పెట్టండి, బయట విడిచిపెట్టినట్లు కనపడకండి అని చెప్పారు. మీరు మనస్సులో అన్నీ విడిచిపెట్టండి కాని అన్నీ విడిచి పెట్టినట్లు ఇతరులకు కనబడవద్దు.

నాకు దేహంతోతాదాప్యం ఉంది, అశాంతిలో ఉన్నాను. ఏదో ఒంటరిగా ఉండి సాధన చేసుకొందాము అంటే ఇంటి దగ్గర చుట్టాలగొడవ ఎక్కువగా ఉంది. నా పరిస్థితి వివరంగా చెపుతున్నాను. ఏకాంతవాసం కావాలనుకొంటున్నాను అని చెపుతున్నారు. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే ఏకాంతవాసం అంటే ఆత్మలో ఉండటమే. నీవు మనస్సులో ఉంటున్నావు. నీవు కాని దానిని నీవు అనుకొంటున్నావు. అందువలన ఈ సమస్యలు అన్నీ వస్తున్నాయి. నీవు ఎవరో నీకు తెలిస్తే ఈ సమస్యలు ఉండవు. చుట్టాలు వస్తే గౌరవించు వారితో మమకారం పెట్టుకోకు. వారితో మమకారం పెట్టుకోకపోతే నీకు ఏకాంతవాసం వచ్చేస్తుంది. చుట్టాలకు అన్నం పెట్టటం వలన నీ ఏకాంతవాసం పోవటంలేదు. వారి మీద మమకారం పెట్టుకోవటం వలన ఏకాంతవాసం పోతుంది. వారిపట్ల నీ డ్యూటీ ఏదో అది చేయాలి అంటే గాని వారిపట్ల మమకారం పెట్టుకోకూడదు. మనం బ్రైనింగ్పాండటానికి ఈ భూమి మీదకు వచ్చాము. మనం బాగుపడే విధానం చూసుకొని బాగుపడి బయటకు పోవాలి. నువ్వు బాగుపడితే నిన్ను చూసి కొంతమంది బాగుపడతారు. నీవు శాంతిగా ఉండు. నిన్ను చూడటం వలన కొంతమందికి శాంతి దొరుకుతుంది. అంతేగాని నటన వద్దు.

మా అబ్బాయి చనిపోయాడు. జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడు దుఃఖం వస్తోంది అని భగవాన్తో చెపుతున్నారు. నీవు నిద్రావస్థను జ్ఞాపకం పెట్టుకో అంటున్నారు భగవాన్.

నిద్రలో మీ అబ్బాయి గొడవ ఉందా? చావు గొడవ, పుట్టుక గొడవ ఉందా? నీ శరీరం గొడవ ఉందా? ఏదీ లేదు. శరీర ధ్యాస వచ్చినప్పుడు మీ అబ్బాయి గొడవ గాని ఈ శరీరం నీవు కాదు అని నీకు తెలిసినప్పుడు అబ్బాయి గొడవలేదు. శరీరాన్ని బట్టి ఇవి అన్నీ వస్తున్నాయి. నిద్రావస్థలో ఎలా ఉన్నావో జాగ్రదవస్థలో కూడా అలా ఉండటం నేర్చుకొంటే ఏ గొడవలు ఉండవు. మనకు తెలిసిన ఈ మూడు అవస్థలు జాగ్రదవస్థ, స్వప్నావస్థ, గాఢనిద్ర ఇవి మూడూ నిజం కాదు. ఈ మూడు అవస్థలకు అతీతంగా ఒక వస్తువు ఉంది. దానిని తెలుసుకొంటే నిజం ఏమిటో నీకు తెలుస్తుంది. ఈ సంసారం, నేను, నాది, ఈ లోకం అన్నీ కూడా అహంభావన నుండి వచ్చినవే. అహంభావన అణిగిపోతే ఏదీ లేదు. నిద్రావస్థలో అహంభావన అణిగిపోతుంది. అందుచేత అక్కడ ఏ గొడవ లేదు. ప్రతీ మానవుడికి దుఃఖాన్ని తీసుకొని వచ్చేది అహంభావనే కదా అది ఏ జన్మలో వచ్చింది అని ఆచార్యుల వారిని అడిగారు. అది నీకు ఏ జన్మలో వచ్చిందో చెప్పలేను. దానికి ఆది లేదు కాని అంతం ఉంది. విచారణ చేస్తే అది పోతుంది కాబట్టి దానికి అంతం ఉంది. అంతం చూసుకో ఆది గొడవ ఎందుకు అని చెప్పారు. నీ స్వరూపమే ఈశ్వరుడు. దానినుండి నిన్ను వేరు చేసేది అహంభావన. అహంభావన తొలగించుకొంటే అహంభావన లేనప్పుడు ఏదిగా ఉన్నావో అదిగా ఉంటావు. అహంభావన పోగొట్టుకోవటం నీకు ఇష్టంలేదు ఎందుచేతనంటే అదే నీవు అనుకొంటున్నావు. అది పోతే నీవు పోవు, నీవు ఎవరో నీకు తెలుస్తుంది. అది పోతే చైతన్యం మిగులుతుంది. అదే శాంతి, అదే ఆనందం అదే చావులేని స్థితి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 15-5-2000, మల్కిపురం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

భగవంతునికి అసలు రూపంలేదు. రూపంలేకపోవటమే ఆయన రూపం. మనం రూపంతో తాదాప్యం పొందుతున్నాము కాబట్టి రూపంలేని సత్యవస్తువును మనం పట్టుకోలేము. అందువలన ఉపాసనకోసం రాముడిని నేను, కృష్ణుడిని నేను, కుమారస్వామిని నేను అని భగవంతుడు చెప్పాడు. ఉపాసన లేకపోతే ఏకాగ్రతరాదు, పవిత్రతరాదు, మోక్షంరాదు. మనపూర్వజన్మ సంస్కారాన్నిబట్టి ఒకోరూపం మనలను ఆకర్షిస్తుంది. మనం రూపంతో తాదాప్యం పొందుతున్నంతకాలం రూపంలేని వస్తువును మనం పొందలేము. మనకుసపోర్టుకావాలి. ఆసపోర్టు కోసమే గురువునుగాని, అవతార